ijdag 14 Juni 1946 DAGBLAD 63ste Jaargang No. 4834

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit dagblad verschijnt dagelijks, behalve 's Zondags; abonnementsprijs Bonaire en Curaçao 2 gld.; Aruba 2,50 gld.; Bovenwinden, Suriname 2,50 gld.; en het buitenland 3 gld.

Hoofdredacteur: Dr. Joh. Hartog tel. 1858. Postbus 80, Willemstad. Redactie-adres Consciëntiesteeg 27.

Uitgeetster en Administratie: Paulus-drukkerij, Consciëntiesteeg 29, telefoon 1550; Postbus 80, Willemstad N.W.I. Voor Aruba: J. E. Croes, Postbus 14, Oranjestad; tel. 38.

vechten in China hervat.

rtstondige opstand in Bolivia: Bommen op La Paz.

berto in Lissabon aangekomen

DING DER CHINESE TRIJDKRACHTEN.

Verenigde Staten zijn ben Chinees leger van ongeen millioen man te helpen en mits het Congres er zijn uring aan hecht. Zowel n van de centrale regering n de communisten zouden s dit plan worden opgeaar verhouding van vijf .

juiste aantal manschappen onzeker, doch Generaal Marshall, de speciale sadeur in China, heeft het m goedgekeurd. dat ontn werd door de Departe van Buitenlandse Zaken, en Marine en een doeld klein leger van 60 divieoogt.

gens de autoriteiten is de ng drievoudig: 1) Om in staat te stellen zijn bindse veiligheid te handha) Om de vrede in Azië te bewaren. 3) Om samen te n op welke wijze die nodig zijn met de vredesstrijden der Verenigde Naties, nog moeten worden georerd.

nes zond het voorstel naar Voorzitter van de Senaat, eth McKeallan met het ek om voor de nodige wetg te zorgen, alvorens hij en vertrok naar Parijs voor nferentie der ministers. Het tel werd doorgezonden naar Comité voor Buitenlandse kkingen (Washington, (AP)

APENSTILSTAND TEN EINDE.

ina's vijftiendaagse wapenand tussen de krijgende nalistische en communistische es schijnt ten einde te zijn. Centrale Nieuwsagentschap de regering meldde, dat de alistische troepen voorten in Mantsjoerije en een unistische landing verijdeld en nabij Tsingtao. Persbeen zeiden dat de staat van is afgekondigd op het reiland van Sjantoeng king, (AP) 14.6).

SPANJE IN DE VEILIGHEIDSRAAD.

rbert Evatt van Australië, zitter van het subcomité van Veiligheidsraad dat een onek instelde inzake Spanje, voor om de Spaanse quaevoor te leggen aan de Alge Vergadering gelijk ook bein het Noordamerikaanse romis-plan.

att opende de vergadering de Veiligheidsraad met de ndmaking, dat het subcomité ijzigingen had goedgekeurd voorgesteld door Herschel on, den waarnemenden rdamerikaansen afgevaare.

t subcomité had aanbevolen de Algemene Vergadering stemmen voor de volledige eking der betrekkingen met co indien hij in September aan de macht zou zijn. Door ijziging welke de Verenigde n voorstelden zal de Alge Vergadering daartoe overindien zij zulks gelegen acht. t verklaarde, dat het voorstel de Verenigde Staten de aaningen van het subcomité eler zou maken.

nson sprak na Evatt om te aren dat de Verenigde Staet niet eens waren met de ronkelijke redactie van het rt van het subcomité omdat e specifieke aanbevelingen aan de Algemene Vergade „Mijn regering heeft zich gebonden aan enig standpunt dat zij in de Algemene Vergadering zal innemen", zeide hij.

Hafez Afifi Pasja van Egypte maakte bekend, dat hij zou stemmen voor de gewijzigde resolutie en het standpunt van zijn regering reserveren voor de Algemene Vergadering.

Andrei Gromyko, voor het eerst sprekende namens de Sovjet-regering sedert het rapport verscheen, verklaarde, dat het subcomité het bestaan van een fascistisch regime in Spanje bevestigde en bevonden had dat het Franco-regime een bedreiging voor de vrede vormt. Om deze reden zeide hij, kan de toestand in Spanje niet worden beschouwd als een zuiver Spaans probleem.

Gromyko beschouwde het compromis-plan als een , ‚gevaarlijk precedent". Het zou betekenen dat de Raad zijn plichten ontweken heeft. Hoewel Gromyko zijn afkeuring uitsprak over het compromis-plan sprak hij er zijn veto niet over uit. Het plan wordt gesteund door de Verenigde Staten, Australië, Frankrijk, Polen, China, Brazilië en Egypte — dit is de meerderheid. De Raad ging uiteen tot Maandag om 13.30 uur E.S.T. wanneer de zaak verder zal worden besproken (New York, (AP) 13.6).

EEN PROCLAMATIE VAN UMBERTO.

Een proclamatie van Umberto werd bekend gemaakt vijf uren na zijn vertrek naar Lissabon. Hierin beschuldigde hij de regering van een onwettige daad door de benoeming van De Gasperi tot voorlopig Staatshoofd, terwijl hij de troon nog bezette.

De proclamatie zeide: „Ik verhef mijn stem in protest tegen de gewelddaden, die gepleegd zijn — een protest in naam van de kroon en het gehele volk, in binnen- zowel als buitenland, dat het recht heeft zijn toekomst bepaald te zien met respect voor de wet en op een wijze, die elke twijfel en elke achterdocht wegneemt."

Umberto noemde de daad van het cabinet „revolutionnair". Hij beschuldigde de regering ervan door een eenzijdige en arbitraire daad zich machten toe te eigenen welke haar niet toebehoren. Ook zeide hij dat de beslissing hem geplaatst had voor de keuze: tot bloedvergieting aanleiding te geven of voor het geweld te wijken (Rome, (AP) 13.6).

DE FOTOGRAAF KREEG ZIJN ZIN.

De AP-fotograaf Walter Green bevond zich onder de vele personen, die Umberto naar het vliegveld vergezelden. Later vertelde hij: „Er stonden verschillende kleine groepen mensen rondom het vliegtuig. De koning bezocht ze allen en reiken hen de hand, terwijl hij enkelen op de wang kuste. Toen de koning een groep van Italiaans militair personeel bereikte, salueerden de mannen en de koning bood zijn hand aan die men aannam. De menigte op de achtergrond juichte den vorst toe. De menigte bleef toenemen tot de Noordamerikaanse militaire politie op het toneel verscheen en haar verdreef. Er vonden geen wanordelijkheden plaats. Verschillenden in de menigte schreiden, doch de koning glimlachte bijna voortdurend tot hij tenslotte het trapje van het vliegtuig besteeg.

Green zeide, da Umberto stilhield in de deuropening en enkele woorden sprak tot een kleine groep, die onder aan het trapje stond.

„Toen ging ik hem op de trap tegemoet en zeide: 'Sire. Ik ben van de Associated Press en zou gaarne een foto van U hebben, terwijl Gij ten afscheid wuift.' Ik had reeds verschillende andere foto's gemaakt. De koning reikte mij de hand, nam zijn hoed af en zwaaide ermede, terwijl hij glimlachte. Ik maakte de foto. De deur werd gesloten en het vliegtuig steeg op" (Rome, (AP) 13.6).

HET PROCES TEGEN MIHAILOVITSJ.

Mihailovitjs deelde aan de rechtbank mede, dat hij en Kolonel Robert McDowell, hoofd van de Noordamerikaanse missie naar het hoofdkwartier van de Tsjetniks, in 1944 in een conferentie met de Duitsers voorstelden dat deze hun wapenen aan het hoofd van de Tsjetniks zouden uitleveren „met het oog op hun komende nederlaag". Tito's regering had in de dagvaarding Mihailovitjs ervan beschuldigd dat hij en McDowell in 1944 overleg met de Duitsers hadden gepleegd.

Mihailovitsj, die blijkbaar met tegenzin getuigde, zeide, dat hij en McDowell weigerden om het „gevaar van het communisme" te bespreken met den Duitsen officier genaamd Sterker, een waarnemend chef van de administratie van het Duitse commando in Joegoslavië in September 1944.

„Gij behoeft u niet bezorgd te maken", aldus zou McDowell volgens Mihailovitsj hebben gezegd toen Sterker poogde de quaestie van het „communistisch gevaar" te berde te brengen. Mihailovitsj ontkende, dat de conferentie tot resultaat had, dat de Duitsers wapenen beloofden aan zijn troepen indien hij instemde om die wapenen niet tegen de Duitsers te gebruiken. Hij zeide, dat de bijeenkomst geen resultaat had.

De rechtbank las de verklaringen voor, die Neditsj aflegde vóór zijn zelfmoord in de gevangenis op 24 Februari. In deze verklaringen verstrekte Neditsj de biezonderheden van de overeenkomst.

Mihailovitsj zeide, dat hij soms materiaal kreeg van Neditsj wanneer hij manschappen zond naar de eenheden van Neditsj voor een korte periode. „De mannen keerden dan terug en namen het materiaal mee. Zo kwamen wij eraan."

Toen de zitting twee uren aan de gang was, werd deze geschorst teneinde Mihailovitsj te doen uitrusten. Toen hij geconfronteerd werd met een tegenspraak in de notulen van zijn ondervraging in de gevangenis en zijn huidige getuigenis, zeide Mihailovitsj: „Er waren ogenblikken dat ik zo moe was en ja zeide wanneer ik neen bedoelde. Zelfs nu zou ik ja kunnen zeggen."

— „Zijt gij thans vermoeid?" werd er gevraagd.

„Neen, ik wil het proces niet onderbreken", antwoordde Mihailovitsj. Niettemin schorste de President de zitting (Beograd, (AP) 13.6).

BEREIKTE ZABOTIN ZIJN BESTEMMING?

Het nieuwsblad „Telegram" van Toronto zeide van een betrouwbaren berichtgever vernomen te hebben, dat Kolonel Nikolai Zabotin, de gewezen Russische militaire attaché in Ottawa, in de nek geschoten werd aan boord van het Sovjet-schip waarmede hij uit Baltimore reisde naar een Noordrussische haven (Toronto, (AP) 12.6).

MISLUKTE REVOLUTIE IN BOLIVIA.

Een vrij groot deel van de Boliviaanse luchtmacht heeft asyl gezocht in de naburige landen Chili en Peru na te hebben deelgenomen aan een mislukte revolutie tegen de regering.

Berichten uit Peru en Chili maakten melding van de landing van Boliviaanse vliegtuigen na een gecoördineerde beweging van grond- en luchtstrijdkrachten om de macht te ontnemen aan het regime der kolonels. Het lot van enkele vliegtuigen, die uit het land poogden te ontsnappen, is onbekend.

Een bericht van de kortstondige revolutie kwam uit de Peruaanse stad Tacna nabij de Boliviaanse grens waar een der revolutionnaire vliegtuigen landde. Eric Rios, een der Boliviaanse vliegers die in Tacna landden, vertelde: „Heden (Donderdag) om zeven uur begon een revolutie, welke door de luchtmacht ontketend was en vertakkingen had in verscheidene steden van Bolivia. Op dat uur bevonden zich boven La Paz zes vliegtuigen. Ook boven Cochabamba en andere steden waren er vliegtuigen, die echter niet konden landen vanwege het vuur van de grond. Er werden bommen geworpen en met de mitrailleur geschoten. Een bom viel vlak voor het Congresgebouw in La Paz. Tekens die door andere vliegers gegeven werden, gaven te verstaan, dat het beter was koers te zetten naar het buitenland."

Rios zeide, dat de revolutie een rampzalig resultaat had.

De autoriteiten in de Chileense stad Arica gaven orders aan de grensbewakers alsook de autoriteiten in andere steden van de provincie Arica om te zoeken naar de vermiste Boliviaanse vliegtuigen. Volgens berichten, die Santiago bereikten uit La Paz, vielen er verschillende doden waaronder enkele hoge autoriteiten. De kolonels Garcia en Valdivia — van wie de voornamen niet genoemd werden — zijn gearresteerd. Enkele militaire autoriteiten alsook verschillende journalisten van de bladen „Ultima Hora" en „El Diario" hebben asyl gezocht in de Peruaanse en Braziliaanse ambassades in La Paz.

Andere berichten zeiden, dat de revolutie aanvankelijk succes had toen de strijdkrachten onder bevel van Kolonel Carlos Monje Gutierrez de luchtbasis Alto La Paz veroverden. Tegelijkertijd bestormde Majoor Carlos Lopera met succes het hoofdkwartier van het Clama-regiment, zodat de aanhangers van de regering moesten vluchten.

Later sloegen de verdedigende eenheden de aanval af. De kolonel van de luchtmacht Humberto Arramyo zou een der leiders van de opstand zijn. Hij is gevlucht. President Villaroel verklaarde voor de radio, dat reactionnaire machten gepoogd hadden de macht in handen te nemen, doch daar niet in zijn geslaagd (Buenos Aires, (AP) 14.6).

DE GASPERI SPREEKT.

Alcide de Gasperi heeft een beroep gedaan op de Italianen om de republiek te steunen, ongeacht hoe zij gestemd hebben in het plebisciet. „Een ontzaggelijke taak van opbouw ligt voor ons" zeide hij. Hij spoorde het Italiaanse volk aan om een gematigde republiek te bouwen met rechtvaardigheid voor iederhen en waardering voor de vrijheid. De Premier sprak door de radio gedurende tien minuten. Met betrekking tot Umberto betreurde de Premier „de tragedie van dien man". Hij zeide, dat de koning zich vereenzelvigd had met de dictatuur en gedurende de laatste maanden gepoogd had zijn macht te herkrijgen. „Hij is een deel van de nationale ramp", zeide De Gasperi.

Vooral drong hij er bij het volk op aan om eensgezind te zijn. „Laat ons onze kracht tonen aan degenen die speculeren op een onenigheid tussen ons om onze grenzen te bepalen. Laat ons tonen dat het Italiaanse volk vastberaden is zijn rechten op de toekomst en zijn grenzen te verdedigen."

De Gasperi zeide, dat het Hoge Gerechtshof vrij is om voort te gaan met de taak om een onderzoek in te stellen naar de ongeregeldheden bij de verkiezing. „Doch de regering had de plicht een duidelijk standpunt in te nemen gelijk bepaald door de wet"

UMBERTO IN LISSABON.

Umberto's vliegtuig is om 11.10 uur GMT in Lissabon geland nadat hij de nacht in Barcelona had doorgebracht. Na zijn aankomst scheen Umberto blij zich op Portugees grondgebied te bevinden. Hij bedankte de Portugese autoriteiten voor de verwelkoming en de faciliteiten, die zij hem en zijn gezin verleend hebben (Lissabon, (AP) 14.6).

MIHAILOVITSJ HIELP DE VLIEGERS.

Mihailovitsj deelde aan de rechtbank in Beograd mede, dat hij 300 tot 400 Noordamerikaanse vliegers gereed heft in 1944

ZWEDEN HEEFT DE LEIDING.

Zweden nam de leiding in de wedstrijden tegen België om de Davis Cup. Tot nu toe heeft het twee wedstrijden gewonnen en één verloren van de vijf (Stockholm, (AP) 12.6).

het nieuws van vandaag

De strijd tussen de Chinese broederen is hervat na een wapenstilstand van vijftien dagen, welke tot nu toe geen waarneembare resultaten heeft opgeleverd. De regeringstroepen trekken verder in Mantsjoerije en sloegen een landing der Communisten bij Tsingtao af. De chaos duurt dus voort in China en naar de berichten vermelden, heerst deze evenzeer op economisch gebied.

Uit Washington wordt thans gemeld, dat de Noordamerikaanse regering de Chinezen wil helpen bij de opleiding hunner strijdkrachten. Vijfmaal zoveel regerings- als communistische troepen zullen volgens het plan van de opleiding mogen genieten. De bedoeling van het plan wordt in enkele punten opgesomd, doch de belangrijkste bedoeling — die niet genoemd wordt — zal wel zijn om in Azië een militaire macht te vormen, waarmede de Sovjet Unie rekening zal moeten houden.

Morgen begint in Parijs weer de conferentie der vier grote mogendheden om de vredesverdragen voor de verslagen Europese landen te ontwerpen. Het wordt weer een worsteling tussen de Russische en Brits—Noordamerikaanse belangen, terwijl Frankrijk er tussendoor zal schipperen om zoveel mogelijk profijt te trekken van de meningsverschillen tussen Molotov, Byrnes en Bevin.

De Noordamerikaanse Secretaris van Buitenlandse Zaken is reeds aangekomen in Parijs met zijn gevolg; de andere delegaties worden spoedig verwacht.

Umberto van Italië heeft intussen zijn vlucht naar Lissabon voltooid, doch liet een proclamatie achter om het optreden van de regering als ‚onwettig" te bestempelen. De Gasperi heeft namens het cabinet hierop geantwoord in een radiorede, waarbij hij een beroep deed op het volk om zich onder de republiek te scharen. Het schijnt dat de betogingen en onlusten voorlopig gestaakt zijn, hoewel natuurlijk niet te voorspellen is of er geen nieuwe uitbarstingen zullen plaats vinden.

In Zuid-Amerika vond de zoveelste revolutie plaats. De luchtmacht in Bolivia deed een mislukte poging om de regering van Villaroel af te zetten. Er werden bommen geworpen op La Paz, doch de vliegtuigen moesten een goed heenkomen zoeken naar de omliggende landen. De positie van het regime der kolonels was te sterk.

De Schutters rennen door de ‚Mondi'.

In de vroege morgen stak de tweekoppige kruin van de Seroe di Boca meer dan tachtig meter dreigend omhoog. Donkerblauw water kabbelde met wit schuim in de diepe Spaanse baai. Maar leven en beweging was er op de Punta di Santa Barbara, waar de nauwe zeestraat in zee mondt. Officieren draafden af en aan; manschappen stonden zwijgend met hun benette helmen te wachten. Nu en dan klonk op die merkwaardige vèr-dragende krijgstoon een schrille kreet in de ochtend. Lenige Arubanen trokken op, het geweer in de aanslag, vlot op het stenige pad. Zwaar bezweet kropen onze Jantjes ertussen door, hun gebrande gezichten dicht bij de grond, hun blote benen alleen door kappen beschermd. Men kon het zien: deze mensen waren overhaast hier op deze uithoek van Curaçao terecht gekomen. Wie gaat er nu naar de Punta di Santa Barbara? En wie, als hij het al doet, gaat er bij zonsopgang heen? Er was reden toe: op het eiland Curaçao had een plotselinge inval plaats gehad. De Curaçaose troepen hadden heftige tegenstand geboden, maar waren tegen de overmacht niet bestand gebleken. Zij waren uitgeroeid en wie er nog over was had een heenkomen gezocht in de woeste „mondi" van ons eiland. Ook de vijand had een bebloede bek, maar zag toch nog kans de hele CPIM en de tankinstallatie bij de Caracasbaai in brand te steken.

Het was een débacle. Ziedend kookte de brandende olie op het Schottegat; ijlende vrouwen en kinderen moesten door hulpcolonnes worden geëvacueerd. De mannen waren in actie. Alles was in de weer. Maar men kón het niet aan, zodat de verbindingsdienst van onze krijgsmacht namens den Algemeen Militair Commandant aan den Conmmandant Infanterie op Aruba een radiobericht seinde om hulp. Er was geen sprake van in al deze ellende nog aan een codeboek te denken. De kans bestond — en bleek later werkelijkheid te zijn — dat de vijand kennis had genomen van de inhoud van dit telegram:

„Overmachtige troepen opstandelingen hebben Curaçao onverhoeds overvallen. Onze troepen zijn verslagen na vijand grote verliezen te hebben toegebracht. Volgens bekomen inlichtingen is de vijand naar het Oostelijk deel van het eiland teruggetrokken, en het laatste gesignaleerd in de om geving van Nieuwpoort. Hoogstwaarschijnlijk zal getracht worden van daar zich wederom in te schepen. Begeef u met een zo sterk mogelijk detachement per schip naar Curaçao, land in de vroege morgen van 13 Juni 1946 tussen 5.00 en 6.00 uur in het Oostdeel van het eiland, zoek aanraking met den vijand, belet het inschepen en vernietig hem. Bij het landingspunt zal een 5-tal gidsen (Militaire Politietroepen) te uwer beschikking gereed staan".

Aruba is gevechtsklaar.

Op Aruba had men nog van niets gehoord. Maar in minder dan twee uren stonden 190 man van het detachement benevens vijf gidsen van de Militaire Politietroepen gereed voor inscheping. Men trof het, want er was een snelvarend schip, de Johan Maurits van Nassau, aanwezig. Anders had men het met een koopvaarder moeten doen, die er uiteraard langer over zou varen. In de nacht voer men op volle kracht naar Curaçao. Om half zes was men klaar om, zoals in het telegram gevraagd, op het Oostdeel van het eiland troepen aan land te zetten, bij Punta di Santa Barbara.

De lezer zal zich hebben afgevraagd wat er eigenlijk aan de hand is. Wel, lezers, de Amigoeman is in geestdrift geraakt nu hij onze Schutterij in actie heeft gezien op een oefening. Zoals hij ze verfoeit bij uit de tijd zijnde nutteloze verkeersobstructie — gistermiddag was het weer erg bij de brug — zo enthousiast is hij voor onze Curaçaose Schutterij als die werk doet dat in onze tijd nuttig en nodig is. Als hij ziet, dat dit onder prettige leiding gebeurt, zodat bij officieren en manschappen de sportieve stemming erin zit.

Als hij ziet, dat het volk onzer eilanden zijn mannetje staat. Of het nu in vroeger tijden de Sabanen waren, die bij een aanval der Fransen de rotsen van hun vulkaan loswrikten zodat de Fransen met de steenblokken mee de zee intuimelden, of het de activiteiten van de Bonairianen — vooral als zeelieden in deze oorlog weer — of de Arubanen, de Sint Maartenaars, de Statianen of de Curaçaoënaars onder Brion waren — ons volk staat zijn mannetje. De grote oefening van gisternacht en -morgen waaraan ongeveer vijfhonderd manschappen, 42 auto's, een vliegtuig radiotelegraafwagens, wandeltelefonen en Rode Kruis meededen, is een succes geworden.

De situatie.

Uit het afgedruk telegram ziet men de situatie al. De vermeende vijand of Rode Partij bestond uit de Infanterie Curaçao, een Detachement Artillerie, alles onder leiding van Luitenant Beaujon. Dat was de vijand die de CPIM en de tanks bij Caracasbaai in brand had gestoken op de plantage Santa Barbara een bivak had vanwaar hij de kust wilde bereiken bij de kalkoven op het strand aan de Oostpunt van Fuikbaai. Daar zou 's vijands schip wachten om de euveldaders weg te brengen. Zoals men zag: de Curaçaose krijgsmacht was voor de overmacht gezwicht. De Blauwe Partij — 190 man van het Detachement Aruba, 40 man Landingsdivisie van de Johan Maurits — moest nu trachten van de ingang van het Spaanse water, de Punta di Santa Barbara, in Oostwaartse richting op te trekken, dus voorbij de Tafelberg naar de Seroe Magasina om zodoende de weg van den vijand uit het bivak naar de kalkoven te versperren. Was dat eenmaal gelukt dan kon men den vijand uitroeien. Het terrein is moeilijk. Cactussen en heesters — alles met prikkels, want doornloze gewassen schijnen er op Curaçao niet veel te zijn — staan in dicht begroeide velden, welker bodem puntige rotsen zijn. Hier en daar lopen grillige prikkeldraadversperringen door de plantages Barbara en Fuik. Als een waarschuwend monster verheft zich de Seroe Preekstoel — op zichzelf al een waarschuwende naam — meer dan zestig meter boven het terrein. Afdalende naar de kustvlakte heeft men overal zilte glibbervlakten van verlopen zoutpannen. Feitelijk was er alleen in het allereerste begin — van de Punta di Sta Barbare een paar kilometer Oostwaarts — een slecht pad. Daar liepen ze, toen onze auto's onder de altijd vieve leiding van den Persofficier Huug A. Corsten de voortsluipende troepen achterhaalden. Aan weerszijden van de weg, om, zoals oud-korporaal

Winters nog strategisch wist toe te lichten, zo min mogelijk trefkans te bieden. Dat was nodig, want na enige ogenblikken begonnen de kogels — losse flodders — te fluiten. Mitrailleurs ratelde en verrieden haar posities door de rookpluimen. In werkelijkheid had men deze mitrailleursnesten dus gemakkelijk door mortieren tot zwijgen kunnen brengen. Waarom deed men dat niet? Nu schoten ze lustig door. In feite nam men het soms niet ernstig genoeg, zodat wij enkele malen manschappen rechtop door een laag begroeid veld zagen lopen, terwijl het veld onder mitrailleursvuur lag. Dat was een fout.

Tot onze vreugde heeft onze Militaire Overheid gevraagd om ons verslag critisch te schrijven. Wij wijzen daarom op deze fout, die zelfs ons allesbehalve krijgsvaardige oog kon waarnemen. Er deden zich meer zulke fouten voor. Merkwaardig genoeg alle van eenzelfde karakter. Wij menen de oorzaak hiervan te moeten zoeken in gebrek aan fantasie bij de deelnemers, een karaktertrek dus van de bevolking, die steeds teveel in de werkelijkheid leeft. Wellicht was daarom de oefening teveel Nederlands van opzet: werd er te weinig rekening gehouden met de Curaçaos-Arubaanse mentaliteit, die enerzijds minder in fantasieën leeft en anderzijds daardoor van de oefening iets 'echts' maakt. Een officier vertelde ons, dat men in Nederland bij oefeningen de mensen als het ware moet aanvuren om er wat van te maken. Wij geloven het best. Onze nuchtere Nederlandse inslag maakt van deze dingen te gauw een lolletje. Daarentegen is het voor ons een klein kunstje om te fantaseren en bijvoorbeeld in een rood vlaggetje een mitrailleur te zien, zodat wij dus wegduiken als wij het vlaggetje zien. De Curaçaoënaars niet.

Voor hen is het geen oefening maar zodra ze in het veld losgelaten zijn, wordt het een sportwedstrijd, waarbij niet meer Roden en Blauwen met elkander kampen, maar Curaçaoënaars en Arubanen elkander op sportieve wijze trachten te verslaan. Er was geen houden meer aan. Het werd een wedstrijd en elke keer moest men de beide ploegen intomen. Voorzichtigheidshalve was verboden om handgemeen te worden of op minder dan vijftig meter afstands te schieten. Maar dat was dan ook de enige beperking.

De animo zat er bij onze jongens zo in, dat ze als klipgeiten door de mondi vlogen. Nu eens zag men er een stel ergens boven op de rotsen. Dan hadden ze den vijand weer in de gaten, doken weg, kwamen enkele seconden later elders te voorschijn, schoten met het geweer in de hand door cactussen en prikgewas verder. Het was een teleurstelling als ze dood verklaard werden en verder een rustplaats in de schaduw van een boom moesten zoeken.

— Zijn jullie dood of krijgsgevangenen? vroegen wij een paar mensen aan de kant van de weg.

„De Majoor zegt ik ben dood". Waarop hij weer insliep.

— Vinden jullie zo'n oefening aardig?

„Wij zullen het wel winnen, mijnheer", meende onze zegsman die zat te popelen of zijn Arubaantjes de pas zouden kunnen afsnijden aan de Curaçaoënaars die naar de kust moesten trekken. Voor hem bestond geen Blauwe of Rode partij.

Het behoeft niet eens gezegd, dat de A.M.C., Overste Suermondt, kijken kwam. Wij geloven dat Overste Suermondt een bizondere commandant is, want wat er ook te doen is, hij is present en overal ziet men hem ongedwongen met Jan en allenman praten. Dàt willen wij in een legeraanvoerder zien. Hij moet één zijn met zijn mensen. De sportieve Mevrouw Suermondt, in dikke kousen en oude schoenen, maakte een groot deel van de oefeningen mee, stapte ook over de rotspunten, maakte een praatje hier, een grapje daar. Of wipte in een jeep om elders een kijkje te nemen. Majoor Boutmy was alomtegenwoordig. Hij doodde en maakte levend. „Dood zijn jullie", riep hij tegen mensen die getroffen moesten zijn. „Nu kunnen jullie weer meedoen als opgekomen reservisten", wekte hij anderen ten leven. Dan telefoneerde hij met zijn tegenstanders — iets onwaarschijnlijks, maar wat bij een oefening onvermijdelijk is. De Arubaanse aalmoezenier Pater Frunt was 's avonds in eenvoudig khaki op pad gegaan, bracht een slapeloze nacht aan boord door, trok met zijn jongens langs wegen en door cactussen, was aanwezig bij de lachende stervenden en grapte bij rokende doden. Zo deed ieder zijn werk. Kapitein Postma was een en al actie en onze Jantjes onderscheidden zich door prachtig samenwerk. De oud-commandant Meyboom stond met een kijker de einder af te turen. Collega Bloch geraakte verward in het prikkeldraad, helaas met elk been aan een andere kant, een weinig makkelijke houding. Een Surinamer toonde zijn kracht toen hij een fles sodawater opende met zijn tanden als „opener".

Te weinig verkenning.

Misschien dat door een tekort aan fantasie het verrassend element enigszins te kort schoot bij deze oefening. Zo hadden wij de indruk, dat een der belangrijke taken van een marcherende troep — het vast stellen van 's vijands vleugels — niet grondig genoeg geschiedde. Er werden te weinig patrouilles uitgestuurd en juist de afgelopen oorlog heeft ons bij herhaling bewezen dat het dáárom vooral gaat. De groepen moeten trouwens wat meer onder haar commandanten blijven, een taak die bij kleinere oefeningen thans zou dienen te worden bestudeerd.

Na een uur of vier sporten, schieten, schuilen, duiken en rennen kwam de kalkoven in zicht. Men vormde nog gauw een bruggenhoofd dat op schoolse manier genomen werd. Ongeveer vijftig percent van de ontwikkende Roden wist te ontkomen, zodat de overmaat uit Aruba toegesnelde Blauwe Partij zeker een succes behaalde, hoewel het ontegenzeggelijk voor de Rode Partij een praestatie was met zoveel man te ontkomen. Het is heel moeilijk te zeggen wie nu eigenlijk gewonnen heeft. In een oorlog immers wint zo gezegd niemand daar men ten hoogste kan berekenen wie de minste schade heeft opgelopen.

Vast staat evenwel dat Arubanen en Curaçaoënaars beiden getoond hebben wat er in enkele jaren van onze Schutterij gemaakt is.

Het blijft moeilijk een oordeel te vellen. De strategie is een wetenschap die practisch alleen in hypothesen werkt en daardoor een geheel ander karakter draagt dan andere wetenschappen. Een officier denkt alleen in hypothesen en het grote moment der veldslagen is steeds de onberekenbare Verrassing. Natuurlijk is dat juist hetgeen aan een oefening ontbreekt. Dat maakt alles zo moeilijk. Maar zonder te kort te doen aan de landingsdivisie van de Johan Maurits, die op ons pijnlijke terrein toonde wat de Koninklijke Marine is, een woord van hulde aan de Arubaanse en Curaçaose schutters die de rotsen van hun geboorteplaats liefhebben en die gereed zijn die geboortegrond te verdedigen.

Deze oefening was magnifiek. Dat was een voorbeeld, officieren.

CURAÇAO

DEFILÉ OP PIETERMAAI.

Gistermiddag hebben de Arubaanse en Curaçaose schutters alsook de zeesoldaten na de gehele dag gevochten te hebben, op Pietermaai gedefileerd voor den Algemeen Militair Commandant, omringd door zijn officieren.

Ook de gezagvoerder van de „Johan Maurits" zag de troepen voorbij trekken. De muziek voorop, dan de marine gevolgd door de Arubaanse schutters en achteraan de Curaçaose schutters. Stram en kordaat stapten de mannen voorbij in krijgsgewaad. Kapitein J. Postma leidde de gehele troep. Er was veel publiek op straat dat een beetje vreemd opkeek over zulk een groot aantal krijgers.

Kapitein Frunt die met den Apostolisch Vicarius en diens secretaris op het balkon van het Vicariaatshuis had plaats genomen legde de verschillende formaties van de schouw. den Kerkvoogd uit.

Na afloop van de mars woonden de manschappen in het Rif-stadion de voetbalwedstrijd tussen Feyenoord en Suriname bij.

ONBEGRIJPELIJK.

Vanmorgen vroegen wij op het Militair Commando waar onze kopij over de oefeningen ter censuur moest worden aangeboden. Zij behoefde helemaal niet gecensureerd te worden. „Maar als de vijand er dan winst mee doet?" vroegen wij. Waarop men ons zeide dat er geen vijand was.

In theoretische zin is dat natuurlijk waar, doch in werkelijkheid zitten de spionnagediensten van alle landen punctueel te kijken naar wat er bij hun vrienden gebeurt, voor het geval ze eens vijanden mochten worden. Men moet nu eenmaal realist zijn en de ware betekenis van bijvoorbeeld militaire attachés begrijpen. Dat men thans alles vrij laat, dat elke vreemdeling rustig een kaartje van Curaçao kan meenemen en foto's maken, maar dat al die dingen opeens ophouden als er 'vijandelijkheden' beginnen, is ons onbegrijpelijk. Degenen die dan vijand worden hebben als vrienden hun materiaal al verzameld. Wij geven toe dat het moeilijk, zelfs onmogelijk is om bizonderheden niet bekend te laten worden bij buitenstaanders, maar dat dit alles juist daarom nog weer een bewijs te meer is voor onze stelling, die wij de hele oorlog door hebben gehandhaafd, dat censuur een hersenschim is, of men zou censuur altijd, in vredes- en oorlogstijd, moeten handhaven met zulk een gestrengheid, dat men zich practisch niet meer bewegen kon.

Zoals het nu is kunnen onze vrienden — en wat zijn politieke vrienden? — thans het materiaal in alle vrijheid verzamelen, dat zij straks eventueel nodig zullen hebben. Elk land heeft daarvoor een eigen spionnagedienst.

DONDERWEER.

Uit de Beurs- en Nieuwsberichten van gisteren vernamen wij dat een hevige donderbui het vliegtuig met de Curaçaose en Surinaamse staatsmannen heeft overvallen. Grote angsten werden uitgestaan. De gezagvoerder verklaarde na veilige aankomst in New York, dat de reis niet zonder gevaar geweest was. Geldt hier het spreekwoord dat na regen zonneschijn komt en dat dit gruwzame vergrijp der natuur aan Statenleden van Curaçao slechts het voorspel van een triomfantelijke Haagse reis moet worden? Of geldt hier de practijk van de Wijzen der oudheid, die bij zulke voortekennen uit de handen der Goden, terugkeerden naar huis?

WAARDERING.

De laatste studie van Dr. Hartz en Dr. van der Sar zal, zo horen wij, worden herdrukt en opgenomen in het bekende Yearbook of Radiology. Voorwaar een mooi bewijs van waardering voor deze Curaçaose publicisten.

SELECTIEVE SCHUTTERIJ.

Van de week is een eerste luitenant van de Irene-brigade die zich door Frankrijk en België heen een moeizame weg naar Nederland heeft gevochten, gekeurd of hij lichamelijk fit genoeg was om bij de schutterij te komen......

MILITAIR COMMANDO WORDT ONTRUIMD.

Naar wij vernemen is den Algemeen Militair Commandant op korte termijn — met 1 Juli aanstaande — het gebruik van de Gouvernementssecretarie, het huidige gebouw van het Militair Commando op het Fortplein, opgezegd. Het is de bedoeling de Gouvernementssecretarie wederom in haar eigenlijke woning onder te brengen. Het inwendige zal daartoe worden verbouwd.

Waar het Militair Commando zal worden ondergebracht schijnt nog niet vast te staan. Veel gebouwen die aan onze Militaire Overheid en practisch en tegelijk waardig onderkomen bieden zijn er niet. Wij hebben bemerkt, dat d eAMC, die wel erg snel zijn veste verlaten moet, overal loopt te zoeken. Hebben wij het wel, dan maakt de cantine van het Waterfort de beste kans; geen erg gelukkige keuze. Een Militair Commando moet centraal gelegen zijn en met wat fantasie kan men dat nog wel zeggen van het Waterfort en zijn cantine. Of de cantine practisch is voor dit doel weten wij niet, maar zal wel veel verbouwd moeten worden.

Vanzelfsprekend zal daarmede de onnodige bezetting van het openbaar terrein voor en binnen het Fort Amsterdam wel verdwijnen en dat is een voordeel, maar aan de andere kant moet een Militair Commando toch ook een waardige behuizing hebben, overeenkomende met zijn prestige. Temeer daar er nog altijd Noordamerikanen zijn, lijkt ons het Waterfort niet zo gelukkig; ook al niet omdat het natuurlijk „behelpen" wordt in te nauwe omgeving.

Wij vragen ons af of de Opperbevelhebber het commando Zijner heirscharen op zulk een wijze zal laten huisvesten. Ook vragen wij ons af, waarom de opzegging van het gebruik der Gouvernementssecretarie op zulk een korte termijn geschiedde.

VERKEERS- ONGELUKKEN

Op de Berg Altena ter hoogte van perceel No. 8 werd een meisje aangereden door een personenauto. Het kind bekwam een paar blauwe plekken.

Oorzaak: Het kind kwam hard het huis uitlopen, stak de rijweg over terwijl op hetzelfde moment de auto passeerde. Zij kwam in aanraking met de achterzijde van de auto en sloeg tegen de grond.

Een lichte aanrijding vond plaats op de Schottegatweg ter hoogte van „Onze Vlag" tussen een pick-up en een Amerikaanse legervrachtwagen. De pick-up werd aan de achterzijde licht gedeukt.

Oorzaak: De legervrachtwagen reed tegen de voor hem rijdende pick-up aan tot deze plotseling stopte.

Een lichte aanrijding vond plaats in de Prinsestraat tussen een personenauto en een motorvrachtrijtuig. De personenauto bekwam een deuk in het rechter-voorspatscherm.

Oorzaak: De bestuurder van de vrachtwagen, die uit de Sterstraat kwam rijden zag de personenauto die in de Prinsestraat reed te laat, met het gevolg dat een aanrijding volgde.

Te Savonet reed een Amerikaanse legervrachtwagen tegen een gebouw. De vrachtwagen werd aan de linkervoorzijde ernstig beschadigd.

Oorzaak: Vermoedelijk te grote snelheid, waardoor de bestuurder de naar rechts lopende bocht niet goed kon maken en tegen het gebouw aanreed.

Een lichte aanrijding vond plaats in de Bredestraat ter hoogte van Club de Gezelligheid tussen een pick-up en een personenauto. Beide motorrijtuigen werden beschadigd.

Oorzaak: De bestuurder van de personenauto reed van de Handelskade af de Bredestraat op, slipte tengevolge van het natte wegdek bij het omslaan van de hoek, tegen een langs de Club de Gezelligheid stilstaande auto aan.

Aan de voet van de Berg Altena vond een verkeersongeval plaats tussen een personenauto en motorrijwiel. Zowel auto als motorrijwiel werden vrij ernstig beschadigd.

Oorzaak: De bestuurder van personenauto reed van de Oranjestraat uit (in verboden richting) het Julianaplein op, met het gevolg dat de motorrijder, rijdende over het Julianaplein in de richting van de Berg Altena, tegen bedoelde auto aanbotste.

DE LIJST VAN DE K.L.M.

Curaçao — Aruba.

12 Juni: Rolando, Johanna, Baby Josephine B., Frithjof C. en Henriette D. Pietersz; Albertus Heidweiller, L. W. J. Desertine, Lt. H. A. van Oort, Mr. J. J. A. Ellis, Lt. L. C. Luehman, Lt. J. B. Kenrosa, John C. Fernandes, Wellers Peterson, Alberto Lieder, Dr. v.d. Meer, A. J. Sintjago, Agapito Kelly, Henny Eman, Letitia en Gertrude E. Wilson; Luis Noguera, L. J. en Maaike Oudheusden; Angel en Miguel Osorio; Robert Schlageter, Aniseta Mamber.

Aruba — Curaçao.

11 Juni: Josefita Emerencia, Max Woei A On, Robert Schlageter, Alex Rojer, Elias Dominguez.

12 Juni: Reinold Jackson, Dorohy, Kenneth, Aberth H. en Jonathan M. Baine; Foster A. Benjamin, Carlino Boekhoudt, C. G. van Eyk.

13 Juni: D. B. Butler, Morgan Cramer, Dr. J. Oduber, Shadwell Olgias, Agnes Huith, A. Lieder, S. W. v.d. Meer, Welles B. Peterson, Edgar J. Robertson, Fernancio Gomez.

Ciudad Trujillo — Curaçao.

12 Juni: Irma A. King Babitz.

Curaçao — La Guayra.

12 Juni: Emilio de Lannoy, Theodorus L. Heuveling.

Maracaibo — Curaçao.

12 Juni: Raymond F. la Marca, Augusta Matheus, Fernando Abuchaiber, Dirk A. Waltera A., Frederika en Arnold Kwakernaat; Carmen N. Molina, Vera Odle.

Miami — Curaçao.

12 Juni: Joao Madeiros Mendes.

Curaçao — Trinidad.

Georgetown: David Prowell.

12 Juni: Op doorreis, naar Georgetown: David Prowell.

Op doorreis naar Brits Guyana: Vera C. Odle Heber.

NIEUWS van OVERAL

VOORZITTER VAN DE CONSTITUANTE.

De partijleiders in Frankrijk werden het eens over de keuze van den Socialist Vincent Auriol tot Voorzitter van de nieuwe Constituante. Auriol, die ook voorzitter was van de oude wetgevende vergadering, zal later op de dag formeel worden gekozen. Voor Onder-Voorzitter komen de volgende politici in aanmerking: Henri Teitgen en Fernand Bouxon van de M.R.P., Jacques Duclos en Madeleine Braun van de Communisten, Joseph Daniel van de P.R.L. en Yvon Delbos van de Radicale Socialisten (Parijs, (AP) 14.6).

PROF. LASKI OVER INDIE.

De voorzitter van de Britse Labour-Partij, professor H. Laski, heeft in een beschouwing in „Reynolds News" o.m. verklaard, te hopen dat de nadruk, dien Bevin legt op het bestaan van Indonesische extremisten, niet de aandacht afleidt van de Nederlandse „extremisten" Laski acht het waarschijnlijk, dat het verzoek van de Communistische Partij om als lid te worden opgenomen in de Labour-Partij zal worden afgewezen. Naar zijn mening is de oplossing te vinden in opheffing van de Communistische Partij.

SPORT

FEYENOORD — CURAÇAO.

De Heer Luis H. Daal van de Propaganda Commissie van de Curaçaose Voetbalbond zal aanstaande Zaterdagavond om 20 uur over de Curom spreken tot de bevolking van Curaçao in het Nederlands zowel als in het Papiament i.v.m. de wedstrijd van Zondag, 16 Juni 1946 — **Feyenoord — Curaçao.**

Met het oog op de belangrijke mededelingen, die er op die avond gedaan zullen worden door den spreker, doen wij een beroep op iedereen om Zaterdagavond af te stemmen op de Curom om 20 uur.

De Propagandacommissie CVB

Uitnodiging na een Jaar

[M]en kan zich erover verbazen [n]iet, maar voor het eerst werd wij deze week uitgenodigd de bijwoning van de militaire [oefe]ning, waarvan elders in dit een reportage wordt gegeven. Wij verbaasden ons daar over, omdat wij geleerd hebben nimmer verbaasd te staan [w]eer iets van een overheidsinstantie, hetzij een burgerlijke of [milit]aire, uitgaat. Wij staan nu [n]aal voor het feit, dat meer een jaar na de vrede in Eu[ropa] — laten wij het een ogenvrede noemen — enbijna een [jaar] na de vrede in [Azië], op Curaçao een mi[litaire] oefening gehouden [word]t waarbij voor het eerst in Curaçaose geschiedenis de [pers] wordt uitgenodigd.

[D]e hele oorlog door hebben wij [in k]ranten van alle vrije demo[crati]sche landen verslagen van [deze] aard gelezen. Wij herinneren ons de reportages van vóór [de o]orlog, zoals die in onze Ne[derla]ndse dagbladpers verschenen. Wij hebben tijdens de oorlog [versl]agen gelezen van bezoeken [aan] onze Oostindische collega's [aan] de marine-basis te Soerabaia [berich]ten en de oefeningen die zij [tij]den in de oorlog mochten bijwonen en verslaan. Maar wij herinneren ons ook hoe elke poging [die] op Curaçao verandering te [bren]gen van militaire zijde werd [gesm]oord.

[W]ij herinneren ons hoe een [jour]nalist, die thans ons eiland [verl]aten heeft als een loopjongen [aa]n de deur van een AMC [moe]st wachten, een AMC die een [alle]daagse houding paarde aan blaf[fen] tegen iedereen, zodat hij de [naa]m het 'keffertje' kreeg. Wij [herin]neren ons hoe een officier [die] bij een anderen AMC voor[ts] de Pers uit te nodigen ter [bijw]oning van een gerecon[stru]eerde slag uit onze Curaçaose [histo]rie nul op het request kreeg, [en da]t de reeds verzonden uitno[diging] moest worden ingetrokken.

[Wij] herinneren ons hoe wij heel [de o]orlog door afgestoten zijn [van] kletspraatjes over zogenaam[de g]eheimen. Er zijn slechts een [paar] uitzonderingen geweest: de [Luch]tbeschermingsdienst en het [Rode] Kruis. Die hebben ons bij [elk] ontij erbij gehaald en een [prett]ige herinnering is ons bijgebleven hoe na een late avond onze [beide] leden gestrekt waren en [ni]etegaal om half een aan ons [be]stond met een briefje van [de] de Laarschot. Slaperige en [vri]jwillige verwijten dat Van de [Laar]schot overdag maar moest [kom]en baatten niet: het was een [nood]boodschap en over een uur [zou] een auto ons halen voor een [nach]toefening (Nachtegaal had [voo]r en bed gevonden door in [een] pensien waar de deuren open [stonde]n slaapkamer in, slaapka[mer] uit de slapers te „proberen", [te]gen den journalist na de [eigen]lijke oefening van de [luch]tbescherming nog een dag[teke]ning van verwijten bezorgde.

[Aa]n Luchtbescherming en Ro[de K]ruis bewaren wij goede her[inne]ringen en voor zover wij [het] konden, hebben wij getracht [te] love die in een goede samen[werk]ing bestaat tussen de geest des [pers] en de toebereidselen voor [tij]d des oorlogs te overbrug[gen]. In artikelen hebben wij erop [gewe]zen, dat het zijn nut zou heb[ben] om onze krijgsmacht binnen [de s]feer der openbare belang[stelli]ng te brengen door de ge[ve]inigheid — wat veel niet [leidt] dan een ridicuul gevolg van [geh]eimzichtigdoenerij, voortvloeiend [uit] een kleine maatschappij waar [i]ne mensen zo gauw grote [worden] — op te heffen.

Wij hadden geen succes; integen deel, critiek werd beschouwd als een symptoom van...... antimilitairisme. Als extreem voorbeeld herinneren wij ons uit de droevige tijd van non-coöperatie het ingezonden stuk van een officier die dit hoge woord gebruikte, toen wij eens schreven, dat wij de korte broeken van officieren niet konden appreciëren, en de oude mode van lange broeken mannelijker en fraaier vonden. Het was belachelijk, maar er is veel belachelijks geweest in de afgelopen jaren. Ook van onze kant, omdat wij ons niet schamen deze belachelijkheden soms met andere dwaasheden te hebben beantwoord.

En thans, een jaar na de oorlog, komt er een uitnodiging. Spontaan. Wij hebben niets gevraagd. Hoewel wij na de onhoffelijke bejegening van onze militaire overheid te onswaart reden zouden hebben thans deze uitnodiging van de hand te wijzen met het hautaine gebaar waarmede diezelfde overheid onze hand steeds heeft geweigerd, hebben wij de uitnodiging toch gaarne aanvaard.

Gaarne, omdat wij bij onze steeds geuite mening blijven, dat onze krijgsmacht niet een apparaat moet zijn, dat buiten het volk staat, maar een deel moet zijn van dat Nederlandse volksleven, dat geen Duitser of Japanner heeft kunnen onderdrukken. Omdat wij blijde zijn, dat onze militaire overheid dan eindelijk haar fout inziet. Omdat wij dan eindelijk gelegenheid zullen hebben aan onze krijgsmacht de hulde te betalen welke haar toekomt voor het prestige, dat zij heeft in den vreemde en de naam die haar siert om haar wapenfeiten.

Wij blijven herhalen, dat wij de militaire dienstplicht als een gevaar voor de wereldvrede, dus om opportuniteitsredenen, blijven afwijzen, zoals wij hem om de onzedelijkheid van zijn grondslag principieel blijven veroordelen op de motieven, die Leo XIII in 1894 reeds heeft opgesomd in zijn veroordeling, gegeven naar aanleiding van de Frans-Pruisische oorlog, en herhaald door Benedictus XV in 1917, in de eerste wereldoorlog.

Maar wat is schoner dan de vrijwillig op zich genomen verdediging van zijn vaderland? Waarbij het vaderland wel te onderscheiden valt van het begrip „staat" welks nauwkeurig aanwijsbare grenzen soms midden door een straat lopen, zodat de goede buren van gisteren in het heden „vijanden" van elkaar worden, hoewel zij kennelijk in hetzelfde vaderland — dat ondefinieerbare, maar in elk eerlijk hart levende begrip — wonen, welks liefde St. Thomas met zoveel vuur verdedigt. Wat is er schoner, wat natuurlijker voor den jongen man de verdediging van huis en haard, van de eigen cultuur en nationale waarden vrijwillig op zich te nemen en die roem te oogsten welke een dankbaar volk thans ook aan onze krijgsmacht wil geven.

Volgaarne hebben wij daarom de uitnodiging aanvaard om, ook al is het een jaar na de oorlog, een reportage te verzorgen van wat onze Curaçaose schutters op dit gebied leveren. Hoe zij hun mannetje staan, zoals zij dat in de oorlog reeds toonden, wanneer Duitse duikboten zich verstoutten om onder onze kusten te komen en, gelijk eens bij Bullenbaai, schandelijk moesten afdruipen.

Wij zouden daarom willen zien, dat de aan het liberalisme ontworstelde totalitaire staatsidee zoals die ook in de militaire denstplicht tot uiting komt, hier niet tot oneer van ons volk en onze Nederlandse naam werd ingevoerd, maar dat de ware deugd der vaderlandsliefde door de exempelen van het verleden, van 1634 over Brion tot het heden toe, door vrijwillig plichtsbetoon werd betracht.

ONS KONINKRIJK

POLITIEKE ZELFSTANDIGHEID VOOR KATHOLIEKEN BLIJFT NODIG.

Politiek debat prof. Veraart-J. M. Willems.

Onder auspiciën van de studentenvereniging Sanctus Thomas Aqunas" werd in het clubgebouw te Amsterdam in besloten kring een politiek debat gevoerd tussen prof. Veraart, die de katholieke Volkspartij verdedigde, en den heer J. M. Willems, een katholiek lid van de Partij van de Arbeid.

De heer Willems wees op al datgene, dat er nog ontbreekt aan de samenleving om haar te doen zijn als tijdens de bezetting gedroomd was dat ze zou zijn. „In het isolement" zo zei hij „zal de emancipatie nooit voltooid worden. De verbreking van het isolement is juist de voltooiing. In lang niet alle landen zijn de katholieken in één politieke partij gegroepeerd. Over de practische politiek spreekt de Kerk zich niet uit. Bovendien wordt het katholicisme in Nederland niet langer onderdrukt en een politieke eenheid is slechts noodzakelijk als deze onderdrukking de behandeling der politieke vraagstukken in belangrijkheid overtreft. Het socialisme is voor ons geen levensbeschouwing en dat socialisme is zo veranderd — daarin is nu ook plaats voor geestelijke zaken — dat wij ons er mede kunnen verenigen. Om deze redenen zijn wij tot de Partij van de Arbeid toegetreden. Schaepman vond ook geen beset bij zijn tijdgenoten ,terwijl hij nu van alle kanten vereerd wordt".

Prof. Veraart betuigde zijn leedwezen over het feit dat het in 1946 nog nodig is een pleidooi te houden voor de politieke zelfstandigheid der katholieken. „Het is in deze tijd, zoals het altijd geweest is, dat de jongeren in een zekere onbezonnenheid en wildheid, zonder te letten op de lessen van het verleden, de oude fakkels weggooien en nieuwe snijden in plaats van ze verder te dragen. Men moet de doelstellingen verbeteren, als er iets aan mankeert. Het einde van de achteruitstelling van de katholieken betekent niet dat er ook een einde moet komen aan de politieke zelfstandigheid. Integendeel, dan begint pas de taak om de maatschappij te doordringen van de katholieke levensbeschouwing. Tijdens de bezetting geloofde men ook in Londen dat na de oorlog in Nederland een rijstebrei aan politieke egaliteit zou komen. Men dacht dat het zo zou worden dat wij het allemaal volkomen met elkaar eens zouden zijn, niets anders zouden doen dan ons allen om de troon scharen en oranje-liedjes zingen. Maar het is immers juist de historisch gegroeide verscheidenheid, die het typisch Nederlandse, politieke leven kenmerkt. In tal van Europese landen is, en groeit juist op dit ogenblik, het besef van het belang der groeperingen op confessionele grondslag. In Engeland heeft men dergelijke groeperingen niet en men mist die zeer. Zo is bijvoorbeeld in het einde van de oorlog ook daar een schoolstrijd geleverd. Men is tot een hoogst onbevredigende oplossing gekomen, waartegen de bisschoppen heftig maar tevergeefs hebben geprotesteerd. Mij bekruipt een gevoel van wantrouwen als ik dezelfde heren, die vroeger toonden een haat tegen het grote gezin te hebben, nu weer zie in de Partij van de Arbeid. Het voorontwerp van minister Vos inzake de publiekrechtelijke bedrijfsorganisatie is voor iedere katholiek-sociaal-economisch denkende mens onaanvaardbaar omdat het de decentralisatie mist en sterk afhankelijk is van de staat. Het heeft niet veel gescheeld of we hadden ook van minister Drees een voorontwerp gehad, waarmede wij ons onmogelijk zouden hebben kunnen verenigen. Het voorontwerp van de sociale verzekering. Volgens dit plan zou het land in een aantal districten verdeeld worden en in elk district zou een ambtelijke instantie komen, die de gelden, door belastingen verkregen, zou uitbetalen aan de daarvoor in aanmerking komende personen. Ook dit zou in lijnrechte strijd geweest zijn met „Quadragesimo Anno" en het „zelf doen" dat altijd door ons is voorgestaan. Gelukkig heeft de houding van de „Stichting van de Arbeid" de verschijning van dit voorontwerp voorkomen". Prof. Veraart besloot met te wijzen op dere katholieke eisen met betrekking tot de huwelijkswetgeving, onderwijs en dergelijke.

GROTE HARINGVANGSTEN VERWACHT.

Allerwege verwacht men in visserijkringen grote haringvangsten. De ruime aanvoeren door de Katwijkse en Vlaardingse vloot bevestigen reeds deze verwachting. Teneinde een juiste bewerking aan boord, die aan de qualiteit ten goede komt te waarborgen, heeft het bedrijfschap voor visserijproducten bij verordening bepaald, dat de schepen met niet meer dan 60 netten, eventueel met soorten te noemen, ter haringvangst mogen uitvaren. Hierdoor wordt het vangapparaat enigszins beperkt; doch deze maatregel zal geen noemenswaardige invloed hebben op de voorziening van ons land. Er komt haring genoeg.

GEDENKTEKEN VOOR WESTERBORK.

Tijdens de hongerwinter 1944—1945 zijn talrijke kinderen uit Den Haag en omstreken bij boeren in de buurt van Westerbork in Drente ondergebracht en verzorgd. Er is nu een Haags comité gevormd, dat het initiatief genomen heeft tot het aanbieden van een gedenkteken aan de gemeente Westerbork. Die ouders, wier kinderen in de winter 1944—1945 bij boeren in Westerbork zijn geweest, worden verzocht zich tot den heer J.J. Slierendrecht, Godenbachstraat 24, te wenden.

KENDEN DUITSERS CODE VAN RADIO-ORANJE?

Kamerlid vraagt naar gevolgen van arrestatie van twee Nederlanders.

Het Kamerlid Le Poole heeft aan den Minister-President gevraagd, of het juist is, dat in het najaar van 1941 door een onder het Ministerie van Oorlog ressorterende dienst, een agent naar het bezette gebied werd gezonden, vergezeld van een marconist (operator), die beiden in het voorjaar van 1942 door de Duitsers werden gearresteerd. Zij zouden aan de Duitsers mededelingen hebben gedaan betreffende de wijze van aankomst van andere Nederlandse agenten en tevens de door hen gebruikte code hebben bekend gemaakt.

Den Nederlandsen autoriteiten te Londen was dit onbekend gebleven, waardoor circa veertig Nederlanders, die successievelijk naar het bezette gebied werden gezonden, direct na hun aankomst in handen van de Duitsers vielen.

De Duitsers hadden bovendien een Nederlander, genaamd v.d. Waals, opgedragen, zich te oriënteren omtrent politieke en andere ondergrondse activiteiten in Nederland. Deze slaagde er in, het vertrouwen van vooraanstaande Nederlanders (o.a. van het zg. comité-Ringers) op te wekken, daar het hem mogelijk was, door zijn bekendheid met de seincode als introductiemiddel, aan hem opgegeven woorden of zinnen door Radio-Oranje te doen uitzenden.

Indien dit alles of iets er van waar is, dan zou dit Kamerlid gaarne vernemen, of er naar deze zaak een onderzoek is ingesteld en welke resultaten dit onderzoek heeft opgeleverd.

EXCELLENTE DWALING.

Toen de zitting der Staten-Generaal onlangs in een verenigde vergadering der beide Kamers gesloten zou worden bleek dat Minister Beel, die de plechtigheid in opdracht van Hare Majesteit de Koningin zou verrichten, op het vastgestelde uur niet in het gebouw der Tweede Kamer aanwezig was.

De commissie van in- en uitgeleide stond gereed om Zijne Excellentie te ontvangen, maar de Minister was nergens te vinden. Aan de pijnlijke situatie kwam eerst een einde, nadat een bode op onderzoek was uitgestuurd. Minister Beel bleek naar de Ridderzaal te zijn gegaan, in de veronderstelling, dat de verenigde zitting daar werd gehouden. De grote deur van de Ridderzaal stond namelijk open, toen de Minister op het Binnenhof aankwam en enige honderden schoolkinderen stonden er voor. De bode hielp den Minister uit de droom: in de Ridderzaal zouden Belgische schoolkinderen worden ontvangen, maar de sluitingsplechtigheid geschiedde in de vergaderzaal der Tweede Kamer.

DE R.K. UNIVERSITEIT.

Volgens „Onze Universiteit", een blaadje met mededelingen van het Centraal Comité voor de R.K. Universiteit, herstelde deze universiteit zich snel.

Kort na de bevrijding was de toestand der gebouwen zo, dat zelfs een groot optimist had kunnen gaan wanhopen. Vrijwel onbeschadigd was alleen het aulagebouw.

Thans is men echter zover, dat de Universiteit weer functioneert.

Het geleden verlies is gedeeltelijk gecompenseerd door de aankoop van nog in goede staat verkerende gebouwen, waar men een bibliotheek, een Psychologisch Laboratorium etc. heeft ingericht.

Naast het kwade is er nog steeds het goede en zo is het ook hier. Men heeft het plan opgevat, de R.K. Universiteit mooier uit de as waartoe de oorlog haar maakte, te laten herrijzen. Een plan echter dat nog veel voeten in de aarde zal hebben.

AMSTERDAM-ZANDVOORT ELECTRISCH.

Onder zeer grote belangstelling is onlangs, na een onderbreking van ruim twee jaar, de eerste electrische trein van Amsterdam weer te Zandvoort binnengekomen. Buurtbewoners boden het treinpersoneel bloemen en een kistje sigaren aan. Burgemeester H. van Alphen sprak een welkomstwoord, waarop de heer Steenwinkel namens de directie der Nederlandse Spoorwegen antwoordde.

TERUGGEKEERDE SS.-FRONTARBEIDERS.

Ruim 3000 Nederlanders kwamen via „Arbeidsinzet" en concentratiekamp „Amersfoort" in de Sovjet-Unie terecht, waar zij door de Duitsers gedwongen werden als SS-frontarbeiders dienst te doen. Onlangs is een vijfhonderdtal in Nederland teruggekeerd dat zowel in St. Valentin (Oostenrijk) als in Eindhoven door den officier-fiscaal aan een strenge politieke contrôle werd onderworpen. Deze gerepatrieerden beklagen zich over de behandeling, die zij bij de vervulling der noodzakelijke formaliteiten, als distributie, bevolkingsregister enz., ondergaan. Het blijkt, dat de meeste ambtenaren dienaangaande over geen instructies beschikken en overigens niet weten, dat deze mensen reeds te Eindhoven door de politieke zeef zijn gegaan. Inderdaad lopen er onder de SS-frontarbeiders, die op andere wijze in het Oosten kwamen, verdachte elementen rond, doch deze zijn er in Eindhoven waar men over alle gegevens beschikt, reeds uitgehaald.

BRIEFPOST EN DEVIEZEN.

Verkapte censuur.

In verband met de deviezenbepalingen moeten thans in Nederland alle voor het buitenland bestemde brieven (ook aangetekende), die meer wegen dan twintig gram, geopend aan een postinrichting met uitzondering van de postagentschappen in de steden worden aangeboden. Sluiting van deze stukken moet in tegenwoordigheid van den loketambtenaar plaats vinden.

Program der Surinaamse Afvaardiging

Schema van een Constitutie.

Op Woensdag 29 Mei jl. heeft de Voorzitter der Staten van Suriname ter openbare vergadering van het College het onderstaande document voorgelezen.

In de huishoudelijke Vergadering der Staten van 22 Mei 1946, waarbij 13 leden tegenwoordig waren, werd door de Staten met algemene stemmen bepaald, dat de taak der Commissie in hoofdzaak zal omvatten het voeren van besprekingen met Hare Majesteit de Koningin en Hare regering tot het ten spoedigste verkrijgen van zelfbeschikkingsrecht voor Suriname, met als eerste voorwaarde dat Suriname zijn eigen constitutie zal mogen vaststellen.

Die constitutie zal worden samengesteld naar de principes zoals hieronder neergelegd.

Voor een goed begrip volgt eerst een verklaring van de betekenis van sommige uitdrukkingen.

Koninkrijk = Nederland, Indonesië, Suriname, en Curaçao.

Regering = Het Bestuur van Suriname.

Gouverneur = de door den op voordracht van de Staten benoemden bestuurder.

Wet = regeling, vastgesteld door den Gouverneur na verkregen goedkeuring der Staten.

Algemene maatregel van Bestuur = regeling, getroffen door den Gouverneur krachtens de wet.

Verordening = regeling, vastgesteld door autonome gemeenschappen van Suriname.

1. Door den Koning wordt een Gouverneur benoemd uit een voordracht van 3 personen, en voor de tijd van 4 jaren.

2. Er zal een burgerschap van Suriname worden ingesteld, nader bij wet te regelen.

3. Het kiesrecht zal door alle burgers boven de leeftijd van 21 jaren worden geoefend, behoudens beperkingen bij de wet vastgesteld.

4. De Regering zal worden geoefend door den Gouverneur en de Hoofden van de departementen.

De Gouverneur is niet verantwoordelijk. De verantwoordelijkheid van de Hoofden van departementen wordt bij wet geregeld.

De uitvoerende macht berust bij den Gouverneur. Hij heeft het recht van benoeming en ontslag van de Hoofden van departementen, en van de overige ambtenaren der Regering, als bij wet vastgesteld.

5. De Staten zullen bestaan uit 21 leden, door de kiesgerechtigde burgers gekozen op de wijze als bij wet vastgesteld.

Verkiesbaar zijn personen die de leeftijd van 25 jaren hebben bereikt.

Voorzitter en ondervoorzitter worden door de leden gekozen uit hun midden.

6. De wetgevende macht wordt geoefend door den Gouverneur en de Staten.

De Gouverneur zal een door de Staten goedgekeurd wetsontwerp uiterlijk binnen een zekere tijd vaststellen en onverwijld afkondigen.

7. Door de wet worden de begrotingen van alle uitgaven van Suriname vastgesteld, en de middelen tot dekking aangewezen.

De ontwerpen der algemene begrotingswetten worden door den Gouverneur bij de Staten ingediend dadelijk na het openen der gewone zitting van de Staten voor de aanvang van het tijdperk waarvoor de begrotingen moeten dienen. Dat tijdperk mag niet langer zijn dan twee jaar.

Geen hoofdstuk der begroting van uitgaven kan meer dan die voor een departement van algemeen bestuur behelzen.

Ieder hoofdstuk wordt in een of meer ontwerpen van wet vervat. Door zodanige wet kan overschrijding worden toegestaan. De verantwoording van de uitgaven en ontvangsten van Suriname over elke dienst wordt, onder overlegging van de door de Rekenkamer goedgekeurde rekening, aan de wetgevende macht gedaan.

8. Aan de districten kan de bevoegdheid worden verleend hun huishoudelijke zaken zelfstandig te regelen.

a. de wetgevende macht van het district zal worden geoefend door het Hoofd van het district en de districtsraad.

b. het Hoofd van het district en de districtsraad zullen worden gekozen door de kiesgerechtigde burgers van het district, nader te regelen bij wet.

De verordeningen behoeven de goedkeuring van den Gouverneur. De Gouverneur zal deze goedkeuring niet weigeren anders dan op grond van strijd met de wet of het algemeen belang

De verordeningen mogen niet treden in regeling van onderwerpen waarin reeds bij wet is voorzien.

9. Er wordt recht gesproken in naam des Konings. De organisatie en samenstelling van de rechterlijke macht wordt bij wet geregeld.

Benoeming van rechters geschiedt door den Gouverneur uit een voordracht van de Staten van drie personen.

De rechters worden voor het leven benoemd, onder voorwaarde bij wet te regelen.

Belastingen ter dekking van algemene uitgaven zullen worden geheven volgens voorschriften der wet.

Geldleningen ten name en ten laste van Suriname kunnen slechts worden aangegaan krachtens wet.

De wijze van beheer en verantwoording der geldmiddelen van Suriname worden bij wet geregeld.

Er zal een Algemene Rekenkamer zijn wier taak en samenstelling bij wet worden geregeld.

11. De regeling van de uitgifte in eigendom of pacht en van het beheer dominiale oefening van andere dominiale rechten, geschiedden bij of krachtens wet.

12. Alle godsdiensten zullen gelijkelijk worden beschermd.

13. De regeling omtrent de verdediging van het grondgebied van Suriname geschiedt bij wet.

14. Er wordt in Suriname Openbaar en Biezonder Onderwijs gegeven. Openbaar Onderwijs wordt van overheidswege gegeven met eerbiediging van ieders godsdienstige begrippen.

Bij wet worden de eisen van deugdelijkheid van het Openbaar en Biezonder Onderwijs geregeld.

Een ongelijke strijd.

Feyenoord slaat Suriname met 8 - 1 na 0 - 1 achterstand bij de rust

Gelijk iedereen kon voorspellen heeft Feyenoord het van Suriname gewonnen. Men evenaarde het record van Aruba door een 8 — 1 stand te behalen, doch het vreemde van deze wedstrijd was, dat Suriname met de rust vóór stond met 1 — 0 en Feyenoord dus alle acht punten in de tweede helft maakte.

Hoewel geen van beide partijen de wedstrijd met geestdrift begon schenen de Surinamers aanvankelijk beter samen te spelen. Zij hadden vóór de rust op zijn minst drie doelpunten kunnen maken, doch brachten vrijwel alle kansen om zeep door slecht schieten. Na de rust was het katen-muis-spel. Er werd bijna voortdurend op de Surinaamse helft gespeeld en zonder zich merkbaar in te spannen wist Feyenoord achtmaal te scoren. Er was practisch geen verdediging meer bij Suriname, dat nog het ongeluk had om Echteld kort vóór de rust te verliezen als gevolg van een blessure.

Van der Hoek, die inviel voor Van de Korput nam de meeste doelpunten voor zijn rekening. Hij gaf een uitmuntende partij te zien al kon hij nog meer doelpunten gemaakt hebben. Over het algemeen kan worden gezegd dat Feyenoord niet op dreef was, evenmin als Curaçao toen het tegen Suriname uitkwam. Dit is te begrijpen aangezien de tegenstand te zwak was. Het Surinaamse elftal heeft zijn laatste wedstrijd van het tournooi gespeeld en hoewel het nogal pech had door blessures van zijn spelers (Knel is al weer uit het hospitaal en was gisteren op het terrein aanwezig) is gebleken dat dit elftal het zwakste is dat Suriname ooit naar Curaçao heeft gezonden. Het voetbalspel in Suriname staat thans op laag peil en wij geloven, dat het elftal van de hier wonende Surinamers een beter figuur zou hebben geslagen.

De wedstrijd.

Gelijk gezegd vertoonde Suriname in de eerste helft beter samenspel dan ooit het geval is geweest. Feyenoord daarentegen maakte de indruk dat het zijn krachten wilde sparen voor de komende wedstrijd op Zondag tegen Curaçao. Doch het plaatsen was ook slecht bij Feyenoord.

In de Surinaamse voorhoede gaven Rach en Samson een betere partij te zien dan de rest. De Clerq had een slechte dag. Hij heeft practisch geen enkele bal goed gespeeld gedurende de gehele wedstrijd.

In de achterhoede was Echteld de grootste steun. Hij onderbrak vele aanvallen van de Feyenoordse voorhoede.

Het was Rach die na 12 minuten het eerste doelpunt maakte met een schuiver in de rechterbenedenhoek, welke best te houden was geweest. Aan de overzijde zette Vrauwdeunt doelverdediger Graanoogst aan het werk, doch Graanoogst gedroeg zich kranig, voorlopig ten minste.

Twee geheide kansen werden gemist door Suriname, toen Samson alleen voor den doelverdediger gekomen, naast schoot en Rach in een zelfde gunstige positie over schoot. Paauwe was het grootste struikelblok voor de Surinamers.

Acht doelpunten na de rust.

Na de rust had Suriname niets meer in te brengen. Feyenoord nam het heft in handen na het terrein weer betreden te hebben en begon het Surinaamse doel onder vuur te nemen. Veel is scheidsrechter Gorsica ontgaan in deze periode, doch de stand was toch niet veel verschillend geweest indien hij wel gefloten had voor het staan in buitenspelpositie enz.

Na vijf minuten maakte Kilsdonk de stand gelijk. Even later weet Van der Hoek de stand op 2 — 1 te brengen.

Van Kilsdonk en Vrauwdeunt schieten dan om beurten naast.

Spil Herwijnen zet de voorhoede telkens opnieuw aan het werk.

Bij de Surinamers is in het geheel geen verband meer te bespeuren.

Er wordt in het wilde weg getrapt en vaak helpt men de tegenstanders door hun de bal mooi voor de voeten te plaatsen.

Van Munster neemt het derde doelpunt voor zijn rekening en Vrauwdeunt het vierde met een schot van de lijn van het strafschopgebied af laag over de grond. Van Kilsdonk weet via de zijpaal de bal in het net te deponeren. Een schot van Herwijnen wordt door back Leeuwin overgekopt. Verschillende hoekschoppen op het Surinaamse doel hebben geen succes, doch de Surinamers werken de bal onvoldoende weg.

Van der Hoek maakt echter spoedig het zesde doelpunt.

Suriname krijgt een kans wanneer Belgrave er alleen met de bal van door gaat. Hij weet de bal netjes in handen van doelverdediger Visser te plaatsen.

Feyenoord blijft druk oefenen. Een schot van Vrauwdeunt ketst af tegen de bovenlat. Kilsdonk schiet naast. Van der Hoek doet het beter: 7— 1 ... .

Dan schiet Van der Hoek naast om even later opnieuw te proberen met succes. Het is 8—1. De Surinamers doen een uitval die weinig uithaalt. Zo komt het einde van een slappe, doch sportief gespeelde wedstrijd.

De wijde wereld in

Er kwam een jongedame. Ze gaat binnenkort de wijde wereld in, want ze haalt zeker Mulo, daar is ze helemaal zeker van.

De vraag is alleen maar, wat of ze zou worden. Ze wist het nog niet. Wat kan een meisje worden op Curaçao?

We hebben de lijst opgemaakt, van wat de meisjes doen op Curaçao. Hier is de lijst:

Kantoorjuffrouw, woninginspectrice, vroedvrouw, verpleegster, analyste, apothekeres, winkeljuffrouw, kassajuffrouw, marktvrouw, visvrouw, hostess op het vliegveld, Rode Kruis-verpleegster, telefoonjuffrouw, naaister, coupeuse, hoedenvlechtster, kosteres en vouwster in een drukkerij.

We hebben haar de lijst voorgelegd, doch ze vond er niets in, wat haar zou kunnen bekoren. Wat nu te beginnen? We hebben nog enkele nieuwe banen er bij gezet, die een Curaçaos meisje zou kunnen vervullen in onze maatschappij: kinderartse, tandartse, muzieklesares. Toen kwam dit antwoord: „Enfin ik weet het nog niet, maar zeker niet kantoorjuffrouw, dat is zo saai, zeggen ze, en ook niet tandartse, zo met je eigen vingers in de mond van een ander graaien."

We hebben toen gevraagd, of ze geen veeartse zou willen worden. Ze is kwaad weggelopen. Daar zitten we nu, wat nu te beginnen. Er is op Curaçao geen psycho-technisch bureau voor beroepskeuze. Verder studeren? Maar dan niet neutraal en we voelen niet voor coëducatie (de Paus ook niet!).

We zullen overleg plegen met haar onderwijzeressen, om haar aanleg beter te kennen. K.J.

ONS KONINKRIJK

LINDT GESTRAFT.

Uit Amsterdam werd gemeld, dat Hendrik Lindt, hoofdredacteur van de Nederlandse arbeiderspers, die tijdens de oorlog onder toezicht der Duitsers stond, werd ontheven van al zijn burgerrechten. Hij zal nimmer meer enige journalistieke activiteit mogen ontplooien. Tevens werd hij veroordeeld tot tien jaar gevangenisstraf, hetgeen echter onvoldoende werd geacht. Hij zal nogmaals nu voor een ander tribunaal, terecht moeten staan, in verband met het feit, dat hij ook lid was van de S.S. (Aneta).

EEN SCHEURING?

In welingelichte kringen in Batavia is men pessimistisch gestemd over de toekomst van de onderhandelingen tussen Nederland en Indonesiërs, daar er thans een scheuring dreigt te ontstaan in de Republikeinse kringen zelf. Soekarno en Soedirman schijnen van het beginsel, dat de Republiek een onderdeel van het Koninkrijk zal blijven niets te willen weten (Aneta).

INSCHRIJVING GROOTBOEK.

Inschrijvingen op de 3% Grootboek 1946 ten behoeve van zg. dubbel geblokkeerde saldi blijven geblokkeerd, zodat deze inschrijvingen niet verhandeld kunnen worden en evenmin gebruikt kunnen worden voor de betaling van belastingen of voor zekerheidstelling ten aanzien van zodanige betaling.

AMERICAN BEMBERG.

De American Bemberg Corporation is voornemend het dividend van 7 pCt op de preferente aandelen te wijzigen in 4½ pCt, ingaande met de dividend-periode, aanvangende 1 Juli 1946. Bij de voorgestelde her-kapitalisatie zullen de preferente aandeelhouders niet door de Amerikaanse inkomstenbelasting getroffen worden. Bij een aflossing zou echter het voordelige verschil tussen de aflossingsprijs van $ 110 per aandeel plus opgelopen dividenden en de kostprijs belastbaar zijn.

PROF. MR. C. P. M. ROMME.

Naar wij vernemen, heeft Prof. Mr. C. P. M. Romme, overeenkomstig het vroeger door hem kenbaar gemaakte voornemen, den Minister van Sociale Zaken verzocht om ontheffing van het ambt van lid en voorzitter van het College van Rijksbemiddelaars, zulks in verband met zijn verkiezing tot lid van de Tweede Kamer der Staten-Generaal en de omvang zijner overige werkzaamheden.

Tevens vernemen wij, dat Prof. Romme onlangs heeft bedankt als lid en vice-voorzitter van het bestuur der Katholieke Volkspartij welks vergaderingen hij overeenkomstig de desbetreffende reglementaire bepalingen voortaan als voorzitter van de katholieke fractie der Tweede Kamer zal bijwonen.

ZULLEN RADIO-MUSICI STAKEN?

Wij vernemen, dat er een arbeidersconflict dreigt bij „Radio Nederland". De musici hebben een eis tot loonsverhoging gesteld. De werkgages zouden moeten komen voor de drie categorieën van musci op ƒ 100, ƒ 97.50 en ƒ 95 per week. Radio-Nederland deed een tegenvoorstel van ƒ 70 per week gemiddeld. In de kringen der Hilversumse musci acht men het niet onmogelijk, dat dit conflict op een staking zal uitlopen.

NEDERLANDSE PAARDEN VOOR DEN ENGELSEN KONING.

De eerste groep paarden, welke eerlang als bewijs van erkentelijkheid namens de Nederlandse regering aan den Engelsen koning zal worden aangeboden, is in Engeland aangekomen: veertien zwarte paarden voor de Royal Horse guards en twee schimmels voor de Koninklijke stallen.

Maandag as. om 11 uur zal een tweede transport van zestien zwarte paarden in Hoek van Holland worden ingescheept.

De paarden blijven drie weken in quarantaine in het paardendepot van Melton Mowbray, waarna zij naar Londen gaan om te gewennen aan de drukte van een grote stad.

Hoe en wanneer de officiële overdracht aan den Koning zal plaats vinden, moet nog worden vastgesteld.

NEDERLAND — FINLAND.

Nederland heeft met Finland een handelsovereenkomst van drie jaar getekend, welk verdrag zich wederzijds bezig houdt met 24 millioen gulden.

De goederen, die wederzijds betrokken zullen worden, zijn hout en bosproducten uit Finland, waarvoor Nederland machines en chemische producten zal zenden (Aneta).

REPUBLIKEINEN WILLEN INTERVENTIE VRAGEN.

Volgens het Indonesische persbureau Antara zouden de Republikeinen, die te Djokjakarta gezeteld zijn, wederom interventie willen vragen van de Organisatie der Verenigde Naties, indien de Nederlanders de tegenvoorstellen van de Republikeinen verwerpen. Naar Sjahrir mededeelde zouden de Republikeinen volledige onafhankelijkheid eisen.

Het blad „Merdeka" schreef, dat de berichten van Aneta, als zou er op Sumatra een chaos heersen, niet juist zijn.

Uit Batavia werden biezonderheden gemeld, inzake de terugkeer van Sjahrir, nadat deze in het binnenland besprekingen had gevoerd.

De Republikeinen hebben nu tegenvoorstellen ingediend en wensen een geheel onafhankelijke republiek, die weliswaar door middel van een verdrag aan Nederland gebonden kan zijn, doch die geen onderdeel vormt van het Koninkrijk.

Men neemt aan, dat Sjahrir ook erkenning van het Republikeins gezag verlangt voor Sumatra.

De Nederlandse autoriteiten te Bandoeng hebben aan de Britten gevraagd om een aantal Japanse krijgsgevangenen in Bandoeng te laten voor het verrichten van herstelwerkzaamheden, daar de meerderheid van de Indonesische arbeiders nog niet teruggekeerd is (Aneta).

DE BEUL MOET WACHTEN.

Alle rechters van het Chinese Hooggerechtshof te Nanking zijn in staking gegaan om salarisverhoging te verkrijgen. Verscheidene ter dood veroordeelden zullen hiermede hun leven nog iets rekken (Reuter)